

ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม (ต่อ)

QA NEWS ฉบับที่แล้วได้กล่าวถึงตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม ตัวบ่งชี้ที่ 3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ซึ่ง สมศ. กำหนดระดับคุณภาพของการตีพิมพ์และเผยแพร่ในแหล่งตีพิมพ์และเผยแพร่ต่าง ๆ แตกต่างกันไป ระดับคุณภาพของการตีพิมพ์และเผยแพร่ที่กำหนดนี้จะใช้กับตัวบ่งชี้ที่ 4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ และตัวบ่งชี้ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ด้วย ดังนี้

ระดับคุณภาพของบทความวิจัยที่ตีพิมพ์

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือ คณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ จากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ
0.25	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ จากต่างประเทศ
0.50	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web site ของสำนักงานฯ
0.75	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในสาขานั้นๆ นอกเหนือจากฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web site ของสำนักงานฯ
1.00	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

ระดับคุณภาพแหล่งเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
0.125	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับชาติ
0.50	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
0.75	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน (หมายถึงสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มี 10 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย)
1.00	มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับนานาชาติ (ทั้งในและนอกประเทศ)

* แผลงเผยแพร่และรายชื่อวารสารที่ได้รับรองมาตรฐานติดตามได้จากประกาศของ สมศ.

ตัวบ่งชี้ที่ 4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์

คำอธิบาย

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์ ลักษณะของการตีพิมพ์ และผลงานที่นำมานับได้เช่นเดียวกับผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ตีพิมพ์ในตัวบ่งชี้ที่ 3

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

การนับจำนวนบทความจากงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ให้ นับเป็นรายปีตามปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา ซึ่งการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการกำหนดระดับคุณภาพของการตีพิมพ์เช่นเดียวกับตัวบ่งชี้ที่ 3

การนับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกนับตามปีการศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

ตัวบ่งชี้ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

สมศ. กำหนดนิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

งานวิจัย หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชาเพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ หรือเป็นการต่อยอดองค์ความรู้เดิม

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานทางศิลปะที่มีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมกับกลุ่มสาขาวิชาทางศิลปะ ตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน ได้แก่ ทัศนศิลป์ ศิลปะการแสดง และวรรณศิลป์ และตามการแบ่งกลุ่ม ISCED (International Standard Classification of Education) ได้แก่ คณะวิจิตรศิลป์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ คณะมัณฑนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะโบราณคดี คณะมนุษยศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ โดยเป็นผลงานที่แสดงออกถึงแนวคิด แนวทางการทดลอง เพื่อให้เกิดผลงานในมิติใหม่ หรือเป็นการพัฒนาจากแนวคิดการสร้างสรรค์เดิม เพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถ ในการบุกเบิกศาสตร์ทางศิลปะ งานสร้างสรรค์ยังครอบคลุมไปถึงสิ่งประดิษฐ์ และงานออกแบบตามสาขาศิลปะเฉพาะทางที่มีคุณค่า และคุณประโยชน์เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพ

อาจารย์ประจำ หมายถึง อาจารย์ประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบัน หรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษา

นักวิจัย หมายถึง นักวิจัยประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งบุคลากรที่มีตำแหน่งและหน้าที่ ความรับผิดชอบเทียบเท่าเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย และมีสัญญาจ้างกับสถาบันหรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษา

การนับจำนวนอาจารย์และนักวิจัย ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในแต่ละปีการศึกษา โดยรวบรวมสิ้นสุดปีการศึกษา โดยกรณีที่มีระยะเวลาทำงานน้อยกว่า 6 เดือน ไม่สามารถนำมานับได้ มีระยะเวลาทำงาน 6 - 9 เดือน ให้นับเป็น 0.5 คน และกรณีมีระยะเวลาทำงาน 9 เดือนขึ้นไป ให้นับเป็น 1 คน